

ligt, at naar denne Forhandling blev optagen i en nær Fremtid, den da kunde være afsluttet og et Forslag foreligge for os, naar Rigsdagen træder sammen til Efteraaret.

Der er fra Ministeriets Side forlangt en Bevilling paa 4,000 Kr. til Undersøgelse og Forsøg med Hensyn til Anbringelse af sindssyge i Familieforplejning. Vi ere fra Socialdemokratiets Side gaaede med til denne Bevilling, men det er med visse Betæneligheder. En af Grundene, hvorfor vi ere gaaede med til denne Bevilling, er den, at vore Sindssygeanstalter jo ere stærkt overfyldte, saaledes at mange, der trængte haardt til at blive anbragte paa en Sindssygeanstalt, blive afviste af Pladsmangel. Naar vore Sindssygeanstalter kunne lattes lidt ved, at nogle anbringes i Familiepleje — det bliver naturligvis kun ganske faa —, bliver der derved Plads for andre Patienter, der kunne trængte haardt til Optagelse. Men ellers synes jeg, man skal være uhyre forsigtig med at anbringe sindssyge Mennesker i privat Pleje. Det kan naturligvis træffe, og jeg vil ogsaa haabe, at det sker i dette Tilfælde, at man vælger de rette Hjem, saaledes at disse stakkels Mennesker komme ud til Familier, som baade have Forstand og Villie til at tage sig af dem, men man kunde ogsaa tænke sig, at saadanne sindssyge bleve anbragte i uheldige Hjem, og da vilde det forekomme mig at være en meget uheldig Foranstaltning. Vi maa jo huske paa, at en sindssyg kan ikke klage, hans Ord staa ikke til Troende nogetsteds, og de Klager og Besværinger, han kommer frem med, vil der saa godt som aldrig blive taget Hensyn til. Derfor staa Staten som den rette Værg og Formyndere overfor de sindssyge, og det er Statens uafviselige Pligt ikke at slippe de sindssyge ud af Hænderne, men sørge for dem. Det maa vi gøre her i København. Vi maa, hver Gang det er nødvendigt, udvide vore Sindssygeanstalter, saaledes at vi kunne sige her i København, hvad Staten ikke kan sige, at vi afvise ikke vore sindssyge; er det nødvendigt, at de skulle have Kur og Pleje, saa kunne de komme til os, der er Plads til at modtage dem. Saaledes burde Staten ogsaa stille sig og skaffe dem tilstrækkelig Plads.

Det er underligt nok, at naar Talen er om Fængsler og Strafanstalter her i vort Samfund, saa er her aldrig Pladsmangel. Jeg har aldrig hørt om, at Fanger ere blevne afviste fra vore Strafanstalter, fordi der ikke var Plads til dem. Er der

Pladsmangel, gøres der straks Udveje for at skaffe de nødvendige Bygninger til Veje. Paa samme Maade skulde Staten stille sig overfor de sindssyge. Det skulde være en uafviselig Pligt ikke at afvise nogen. Det er ingen Ære for vort Land, at der gaar sindssyge rundt i Tusindvis, der maa afvises, skønt de haardt kunde trængte til at komme paa en Anstalt. Jeg vil derfor haabe, at dette Forslag ikke skal bidrage til, at Ministerens Interesse for snart at fremkomme med et Forslag, der kan skaffe den tilbørlige Plads for alle sindssyge i vort Land, svækkes, saa at Forslaget yderligere udskydes.

Til sidst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om en Bevilling paa 125,000 Kr. til Fængselshjælpen, der skulde anvendes til en Optagelsesanstalt i Rødovre Sogn her ved København. Den ærede Ordfører sagde, at han var gaaet med hertil med visse Betæneligheder. Jeg nærer ikke de samme Betæneligheder. Jeg tror ikke, at det er noget uheldigt Sted at lægge denne Optagelsesanstalt paa; naar man vil beskæftige disse Folk, tænker jeg mig, at det vil blive saadan, at man navnlig vil lære dem Havebrug, og det er sikkert ogsaa noget af det bedste, som man kan lære saadanne Folk, der en Gang ere komne paa Afveje, det er et meget heldigt Arbejde for dem; men saa er det ogsaa rigtigt at lægge Anstalten paa et Sted, hvor man kan have gode Afsætningsforhold for de Produkter, der frembringes. Jeg kan derfor fuldt ud anbefale dette Forslag.

Zahle: Jeg vil blot gøre en eneste Bemærkning i Anledning af, at min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), og jeg ikke ere Medforslagsstillere til dette Forslag, der gaar ud paa at nedsætte Tilskuddet til Flakkebjerg med 1,600 Kr. Efter de Udtalelser, der faldt ved Finanslovens 2den Behandling, vilde det kunne være anset for naturligt, om vi vare gaaede med dertil. Hvis denne Nægtelse kunde medføre eller kunde forventes at medføre, at Forstander Mortensen blev fjernet fra Flakkebjerg, vilde jeg ogsaa have været med dertil, men efter hvad der af den højtærede Minister er oplyst for Udvalget, kan det ikke ventes, at Nægtelsen af disse 1,600 Kr. vil medføre, at Forstander Mortensen bliver fjernet fra den Post, han nu beklæder. Dertil synes der ikke at være andet Middel, end at Staten overtager Flakkebjerg og Landerupgaard, som vel sagtens maa